„TESTUL NOTTINGHAM", EXAMEN PREOLIMPIC DE GREUTATE PENTRU SCHIFUL ROMÂNESC

Joi debutează în Anglia o nouă ediție a C. M. de canotaj

Ne mai despart doar cinci zile de primele starturi ale noii ediții a **Campionatelor mondiale de canotaj**, programate pe pista artificială de la Holme Pierrepont, în apropiere de localitatea engleză Nottingham. Această a II-a ediție pentru fete și a IV-a pentru băieți este așteptată cu un interes justificat, pe de o parte pentru că raportul de forțe pe plan mondial s-a echilibrat foarte mult, iar pe de alta pentru că actualele „mondiale" reprezintă și pentru canotaj un dificil examen preolimpic. În funcție de rezultatele acestui examen, schifiștii din cele 33 de țări care și-au anunțat participarea își vor orienta (sau... reorienta !) pregătirile dinaintea sezonului J.O. '76.

Conștienți de importanța „testului Nottingham", obiectiv intermediar în programul olimpic al canotajului nostru, tehnicienii români și-au sporit considerabil pretențiile și exigențele față de componenții lotului reprezentativ. Cantitativ (numărul de kilometri parcurși în pregătiri a crescut mult față de sezonul precedent) și, mai ales, calitativ, nivelul antrenamentelor a fost ridicat, pentru ocuparea unui loc în ambarcațiile care vor pleca la Nottingham, efectuindu-se multe și migăloase selecții. Sarcina antrenorilor lotului a fost îngreuiată în desemnarea echipajelor și de faptul — îmbucurător ! — că între sportivii aflați la Snagov în garniturile lărgite s-a constatat un accentuat echilibru de forțe, loturile (atît cel feminin, cît și cel masculin) cîștigînd mult în omogenitate față de anii trecuți. Cum spuneam, însă, pretențiile au crescut și ele, iar la „mondiale" trebuie să plece cei mai buni dintre cei buni ! Tocmai în această idee au fost operate modificări în echipajele am spune tradiționale, modificări care poartă în aparență un aspect spectaculos. Bunăoară, toate eforturile făcute de cuplul **Cornelia Neacșu — Marinela Ghiță** (deținătoarele titlului suprem la 2 f.c.) de a obține un nou „mandat" pentru apărarea culorilor țării și la C.M. de la Nottingham s-au soldat cu un eșec pentru ele, dar, sperăm, cu un cîștig pentru lotul reprezentativ. Confruntarea campioanelor mondiale cu noul cuplu **Marlena Predescu — Angelica Chertic** a fost tranșată, nu o dată, în favoarea acestora din urmă și încă într-o manieră care nu mai admite comentarii. O luptă la fel de interesantă s-a dat și pentru completarea celor două locuri rămase... vacante la 4+1 visle fete, unde retragerea **Teodorei Boicu** și convalescența **Doinei Bărdaș** au creat antrenorilor multe probleme. Soluția, adoptată tot pe baza pistelor de selecție și a constanței, este cooptarea în barcă a două schifiste tinere, **Gherghina Preda** și **Felicia Afrăsiloaia**, care se vor alătura consacratelor **Ioana Tudoran** și **Elisabeta Lazăr.** În sfîrșit, la fel de dificilă s-a dovedit și alcătuirea celorlalte echipaje reprezentative, ale căror formule finale sînt, însă, socotite de tehnicienii federației drept optime.

Și iată-ne în fața startului C.M.,

Marlena Predescu — Angelica Chertic, *echipajul care va reprezenta țara noastră în proba de 2 f.c., în care România deține supremația mondială*

în fața unui examen despre a cărui asprime am mai avut prilejul să vorbim. Primele care vor intra în „focul bătăliei" sînt fetele. De evoluția lor depinde, în mare măsură, buna reprezentare a tradițiilor și prestigiului schifului românesc, știut fiind că la precedenta ediție a C.M. canotajul feminin ne-a adus prin patru echipaje tot atîtea medalii (1 de aur — 2 f.c., 1 de argint — 4+1 visle și 2 de bronz — 8+1 și 4+1 rame). Echilibrul de forțe pe plan internațional a crescut, însă, mult în intervalul scurs de la Lucerna și pînă acum, printre aparițiile de ultimă oră fiind cele ale Bulgariei și Poloniei, care emit tot mai serioase pretenții la primele locuri în ierarhia mondială a schifului feminin. Vom mai adăuga aici că echipajele din R. D. Germană se află la capătul unui sezon pe care l-au dominat mai autoritar ca niciodată, că ambarcațiunile U.R.S.S., după un debut modest în '75, au înregistrat o permanentă ascensiune de formă și că, în plus, canotajele din Franța, Cehoslovacia, Olanda, R. F. Germania, S.U.A., Ungaria și chiar Anglia pot fi cotate în multe probe ca „outsider".

Ca întotdeauna, însă, avem încredere în valoarea și puterea de luptă a fetelor noastre, în dîrzenia lor, în ambiția cu care-și apără șansele. Sperăm, deci, că la apropiatele „mondiale" de la Nottingham canotajul românesc — atît cel feminin, cît și cel masculin — va înscrie o nouă pagină frumoasă în istoria sa.

Horia ALEXANDRESCU

AGENDĂ RUGBYSTICĂ ESTIVALĂ

Dominată de importantul turneu în îndepărtata Nouă Zeelandă, actuala perioadă din rugbyul românesc consemnează și alte evenimente, precum și obișnuitele pregătiri ale divizionarelor A în vederea noului campionat (startul : 7 septembrie).

SEZON BOGAT PENTRU LOTUL DE TINERET

Pentru reprezentativa secundă a țării, **sezonul internațional**, care îi va proba virtuțile, se apropie, el fiind bogat : turneu la Leningrad (29 august — 6 septembrie), turneu pe litoralul bulgar, revanșa (la 7 decembrie) a meciului cu Franța, de anul trecut, în care victoria a revenit culorilor noastre. Pregătirea primei competiții a adus pe agenda de lucru a antrenorilor **Eduard Denischi** și **Ion Țuțulanu**, în afara unor ședințe de pregătire comună, cîteva partide de verificare : cu Dinamo și cu Olimpia-Constructorul. Cu aceasta din urmă, selecționabilii au jucat joi. A fost o întîlnire utilă, presărată cu faze spectaculoase, accentul fiind pus pe realizarea OMOGENITĂȚII. Cei doi tehnicieni s-au declarat mulțumiți îndeosebi de **Cioarec, Fuicu, Boroi, Murariu, Bidirel, Marghescu, Benedek.** Următorul „amical" — cu Griviția Roșie, astăzi. Menționăm că jucătorul **Borș**, care inițial figura în acest lot, a făcut și el deplasarea în Noua Zeelandă.

OASPEȚI DIN FRANȚA

Două echipe franceze vor efectua turnee în țara noastră. Este vorba de **Club Olympique Municipal d'Argenteuil-Paris** (care va întîlni la 19 august pe Rapid, la 21 august pe C.F.R. Brașov, iar la 24 august pe Constructorul Buzău) și de **St. Médard** (care va evolua în compania formațiilor Rapid, Farul și Griviția Roșie).

DESPRE TRANSFERĂRI...

Am încercat să aflăm lista completă a transferărilor. Dar lucrul acesta a fost... imposibil ! Pentru simplul motiv că, în lipsa celor doi angajați (aflați cu lotul reprezentativ la Antipozi), ușa forului de specialitate este în permanență închisă. Credem că s-ar fi putut găsi o soluție acceptabilă, prin folosirea activului obștesc, de care federația nu duce lipsă, pentru că, la urma urmei, activitatea rugbystică, chiar în perioadă necompetițională, nu se reduce doar la turneul primei echipe a țării.

PREGĂTIRI... PREGĂTIRI... PREGĂTIRI...

FARUL CONSTANȚA efectuează antrenamente zilnice. Prima perioadă a fost dedicată rezistenței generale, apoi s-a trecut la rezistență în regim de viteză și forță, la perfecționarea tehnicii individuale. Dacă în sezonul trecut campionii au avut un lot restrîns, ei vor porni acum la drum cu „achiziții" de valoare : **Dobre** și **A. Cristea** de la T.C. Ind. Constanța, cărora li se adaugă **N. Dinu** (Constructorul C-ța) — „un mijlocaș la grămadă de mare perspectivă", după cum afirmă antrenorul **Mihai Naca** —, **C. Crăciun** și **Durcă** (Chimia Năvodari), **L. Olteanu** (Șc. sp. nr. 2 C-ța), **Florea, Tudor** și **M. Mușat** (de la propriul centru de juniori).

POLITEHNICA IAȘI se află la Gura Humorului, pentru intervalul 11—21 august. Noul antrenor, **Titi Ionescu**, a programat două ședințe pe zi. În perspectivă : meciuri amicale cu echipa Minerul, din localitate. Au fost transferați **Diaconescu** (fost la Constructorul Buzău) și **Manea** (Farul).

OLIMPIA-CONSTRUCTORUL, MERITUOASĂ PROMOVATĂ ÎN „A"

Echipa care a dominat, indubitabil, prin seriozitate și constanță, ultima ediție a întrecerii diviziionarelor B, din seria I, a fost **Olimpia-Constructorul.** Acum, pe prima scenă, clubul bucureștean știe că va fi mult mai greu și lucrează ca atare. Citeva nume noi, mai cunoscute : **Gh. Bucur** (fost la Steaua), **Vlad Dumitrescu** (Griviția Roșie), **Chiricencu** (Dinamo, internațional de juniori). Dar iată-i și pe ceilalți componenți ai lotului : **Spețeanu, Ciurea, Ghimbășan, Timișan, M. Ghiță, Dima, Dogaru, Tudor, Rusen, Făgărășanu, Suditu, N. Ene, Tablă, F. Alexandru, Boiangian, Ciorogarîn, Meiu, Sichet, Al. Oprea, M. Marin, Slăbuțeanu, Moise, H. Ionescu.** Colectivul de tehnicieni este format din **Eduard Denischi, Al. Carnabel, I. Fodor** și **M. Horșa** (numărul de 4 antrenori este determinat de existența unei puternice pepiniere).

Rubrică redactată de **Geo RAEȚCHI**

În ciuda unor condiții de pregătire dintre cele mai bune

VALOAREA INTERNAȚIONALĂ A SPERANȚELOR VOLEIULUI NOSTRU RĂMÎNE MODESTĂ

Unele concluzii după desfășurarea C. E. de volei pentru juniori-tineret

Cea de a 5-a ediție a **campionatelor** europene de volei pentru **echipe** de juniori-tineret, desfășurată **în R. F.** Germania, s-a soldat, ca și în edițiile precedente, cu victoria reprezentativelor U.R.S.S. (feminină și masculină). Reprezentativele țării noastre ne-au produs o dublă insatisfacție, clasîndu-se (amîndouă) pe un modest loc 9 și neonorînd, astfel, promisiunile făcute înainte de plecarea la C.E., acelea de a obține unul din locurile fruntașe. Întîmplare ? Neșansă ? Nici una, nici alta ! ... Echipele noastre, cărora li s-au asigurat condiții dintre cele mai bune pentru pregătire, nu au putut mai mult, dovedind, deopotrivă, lipsă de valoare și de pregătire. **Se cuvine, deci, să recunoaștem că poziția a 9-a corespunde pe deplin potențialului individual și colectiv al voleibaliștilor și voleibalistelor noastre,** că formații de obicei mai slab cotate decît cele ale României s-au prezentat de această dată cu o selecție și o pregătire tehnico-tactică superioare.

Slaba comportare a reprezentativelor noastre la această ediție a C.E. ar putea fi explicată și prin media de vîrstă mai scăzută față de cea a celorlalte formații (și la băieți, și la fete), prin perturbațiile produse în pregătirea finală de către sesiunea de examene, prin două absențe importante (Enescu și Bărbu) din echipa masculină... Dar, pe lîngă aceste impedimente mai mult sau mai puțin importante, evoluțiile de nivel mediocru ale sportivilor noștri au la bază cauze mai profunde, frizînd conținutul activității interne la nivelul juniorilor, cauze care vor avea, cu siguranță, ecouri și asupra rezultatelor internaționale viitoare ale echipelor de seniori. Vom reaminti cîteva dintre ele, în nădejdea că se va întreprinde ceva măcar pentru generațiile mai tinere.

În primul rînd, faptul că la băieți — de pildă — nu am putut prezenta decît 2 jucători de 20 de ani și 3 de 19 ani, iar la fete doar 3 și, respectiv, 4 jucătoare (în timp ce alte echipe au aliniat loturi aproape în întregime de aceste vîrste !) reprezintă un indiciu al **crizei acute de elemente valoroase, determinată de slabul randament al secțiilor de juniori din cadrul școlilor sportive, cluburilor și asociațiilor.** Și, dacă socotim că numai divizia națională a juniorilor și școlarilor numără aproape 100 de echipe cu peste 1 000 de jucători și jucătoare, faptul că într-un an nu apar decît 4—5 elemente de valoare vine să confirme aprecierea de mai sus. De altfel, **campioana feminină a acestui eșalon (Șc. sp. Sibiu) nu oferă nici o jucătoare lotului !** Prin urmare, în general se lucrează cu elemente lipsite de posibilități.

În privința selecției, reprezentativele noastre au fost net handicapate ca talie. De pildă, formația masculină a Poloniei, una dintre adversarele principale în grupa de la Osnabrück, avea un plus de înălțime de 42 cm la 11 jucători. Deci, în medie, **fiecare voleibalist român era cu circa 4 cm mai scund !**

Dar carențele cele mai profunde le-au prezentat echipele noastre la capitolul pregătirii tehnico-tactice. De altminteri, din discuțiile pe care le-am avut cu specialiștii străini în legătură cu echipa masculină a reieșit faptul că numai atacul dă satisfacție (în special prin trăgătorii principali **Macavei** și **Corcheș** și, sporadic, prin secunzii **Manole** și **Chezan**), în timp ce tehnica și tactica în apărare și în coordonarea jocului sînt deficitare.

Într-adevăr, execuțiile jucătorilor noștri au lăsat de dorit : **preluări din serviciu nesigure, lovirea defectuoasă a mingii la preluări în degete sau la pase** (execuție adesea pasibilă de sancționare pentru comiterea de „dublă", „ținută" sau „condusă"), **necunoașterea tehnicii elementare a blocajului** (un singur jucător — Mircea Popescu — îl efectua cum trebuie), **ineficiența intervențiilor în linia a doua.** Cu atît de multe lipsuri, firește că nici moralul de concurs nu putea fi ridicat. Interesant este că echipa a deprins mai bine jocul, l-a practicat ceva mai aproape de exigențe spre finalul competiției, învățînd din aceasta ! Dar, nu era de dorit ca ea să se prezinte cu lecția învățată de acasă ? Aceleași aprecieri privind capacitatea tehnico-tactică sînt valabile și pentru echipa feminină, cu singura deosebire că la aceasta nu a dat satisfacție nici atacul. De altfel, încă de la „Trofeul Tomis", cu cîteva zile înaintea C.E., s-au văzut posibilitățile reduse de care dispun componentele lotului.

Continuînd cu cauzele care au dus la ocuparea locului 9 la „europene", nu putem să nu semnalăm și faptul că sportivii și sportivele selecționate în loturile noastre de juniori—tineret au o redusă experiență de concurs, ca urmare a faptului că, deși sînt la vîrsta la care ar trebui să facă parte din echipe ale primului eșalon intern, **majoritatea băieților au fost opriți în divizia școlară,** al cărei nivel nu este de natură să le îmlesnească ascensiunea valorică. Doar **Corcheș** și **Chezan** (prin grija antrenorului lor **C. Bengeanu**) au jucat efectiv în campionatul trecut, în timp ce **Macavei** a făcut mai mult „tușă" la Steaua. La fete, în schimb, 11 din cele 12 sportive fac parte din echipe de A. Însă, numai două joacă în sextetele de bază (**Doina Botezan** și **Maria Obreja**). Pentru că la noi **unele cluburi, care nu fac nimic sau aproape nimic în sectorul juniorilor, își umflă efectivele cu jucători și jucătoare de perspectivă de la alte unități, pe care-i țintuiesc 2—3 ani pe banca rezervelor. Nu-i utilizează pentru că nu au suficientă experiență, dar nici nu-i lasă să și-o cîștige mai curînd în altă parte. Iar federația întîrzie să intervină ferm pentru o dirijare judicioasă a puținelor elemente ce răsar, din cînd în cînd, prin divizia școlară...**

Spațiul nu ne îngăduie să prezentăm mai pe larg cauzele care dau înapoi voleiul nostru pe scara valorilor internaționale. Am făcut-o de altfel și cu alte prilejuri. Așteptăm o analiză temeinică din partea biroului federal, atît a comportării reprezentativelor de juniori—tineret la C. E. (comportare care trebuie privită ca un efect), cît mai ales a cauzelor care au determinat-o. Și, bineînțeles, măsuri concrete...

Aurelian BREBEANU

INSUFICIENTA EFICACITATE A BASCHETBALISTELOR JUNIOARE

● 25 de aruncări libere ratate în meciul decisiv al Balcaniadei junioarelor mari ! ● Buna evoluție nu a putut fi fructificată din cauza impreciziei aruncărilor la coș ● „Cupa Prietenia" la junioare mici, va arăta — oare — un progres în această privință ?

După succesul obținut în 1974, la Botoșani, unde s-au clasat pe primul loc în cadrul Balcaniadei junioarelor, tinerele baschetbaliste ale țării noastre au încercat anul acesta repetarea performanței. Și, în ciuda faptului că se aflau în deplasare, ele au fost la un pas de a cuceri titlul balcanic la ediția a X-a a competiției desfășurată, cu puțină vreme în urmă, la Tuzla. În frumosul orășel iugoslav, junioarele țării noastre au repurtat un succes net asupra selecționatei Bulgariei (68—45), învingătoare în șase ediții ale campionatelor balcanice, iar în partida decisivă — cu formația Iugoslaviei — au cedat la un coș — 78—80 — după ce la pauză realizaseră o diferență — 45—30 — care le dădea dreptul să spere în succesul final. Din păcate, aspirațiile nu au fost împlinite, echipa română ratînd prea mult și permițînd, astfel, adversarelor să remonteze handicapul și să realizeze succesul, într-un final dramatic. Deși învinse, junioarele noastre au cules frumoase aprecieri din partea tehnicienilor aflați la Tuzla, precum și a Colegiului central al antrenorilor, care a decis promovarea unor jucătoare, remarcate la Tuzla, în lotul național de senioare. Este vorba de *Corina Colțescu, Ana Iatan, Ana Aszalos, Mariana Sandu* și *Florentina Căpriță.* Demn de subliniat faptul că trei dintre acestea au talie ridicată (*Sandu* — 1,84 m, *Colțescu* — 1,82 m, *Iatan* — 1,80 m), fapt care contribuie la sporirea mediei de înălțime a echipei de senioare, iar celelalte două au demonstrat mari calități de conducătoare de joc.

Să întrerupem, însă, această serie de laude — meritate de altfel — pentru a reveni asupra unui aspect doar amintit în rîndurile de mai sus. Este vorba de ratările consemnate în întîlnirea junioarelor române cu echipa Iugoslaviei, în cadrul Balcaniadei din acest an. Sportivele noastre au dovedit lipsă de eficacitate la aruncările din acțiune, dar mai cu seamă la cele libere. 25 de execuții ratate (dintre care 5 în ultimele 80 de secunde) constituie o cifră îngrijorătoare, chiar dacă ne referim la o formație de junioare. Mai grav este, însă, faptul că eficiența scăzută este o defecțiune mai veche a baschetbaliștelor noastre fruntașe (junioare și chiar senioare) și că, după cum se vede, ea se perpetuează. Chiar și meciurile amicale susținute de lotul de junioare (la Constanța, în deschiderea reuniunilor din cadrul „Cupei Mării Negre"), în compania echipelor Olimpia-Constructorul, Progresul București și Universitatea Cluj-Napoca, au consemnat din nou prea multele ratări ale junioarelor românce. Ceea ce nu poate duce decît la limitarea posibilităților de a obține performanțe superioare, în ciuda calităților certe ale componentelor lotului de junioare. Sperăm, însă, că aceste constatări au fost făcute și de antrenorii loturilor românești, și că aceștia au procedat în consecință. Ne vom convinge de acest lucru între 18 și 25 august, cînd capitala țării noastre va găzdui „Cupa Prietenia", competiție rezervată junioarelor mici.

D. STANCULESCU